

Analýza: 58. Manželství v Novém zákoně

Nový zákon odrazoval od manželství a stavěl ho na druhé místo k životu ve svobodě a v celibátu.

Analýza

Manželství v Novém zákoně

Koncept manželství (viz článek [„Biblické“ manželství](#)) ve kterém byly ženy vnímány jako majetek, se vyvinul z hebrejské Bible v době, dokud se nedostaneme k Novému zákonu.

Nový zákon odrazoval od manželství a stavěl ho na druhé místo k životu ve svobodě a v celibátu.

Celibát byl považován za svatější a bližší Bohu. Pavel napsal: *„Ten, kdo se oženil, dělá dobře, ale ten, kdo nežení, lépe“* (1. Kor. 7:38). Ježíš prohlásil: *„Je lepší se neženit.“* (Mt. 19:10).

Rodinné svazky nebyly tak důležité jako být následovníkem Krista, kde předpokladem učednictví bylo *„nenávidět otce a matku, manželku a děti, bratry a sestry“* (Lk 14,26).

Být pravým křesťanem začalo být chápáno jako trvalý celibát, protože sexuální abstinence byla

vnějším výrazem vnitřní svobody od porušitelného těla.

Manželství bylo podle Pavla pro ty, kdo byli přetíženi sexuálními touhami a nebyli schopni podřídit tělo duchu životem v celibátu.

„Pokud jim však chybí sebeovládání,“ radil Pavel, „ať se ožení, neboť je lepší se oženit, než se nechat zžírat“ (1. Kor. 7:9). Podle Pavla „je lépe, aby se muž a žena nedotýkali, ale pro smilstvo ať má každý svou manželku a každá svého muže“ (1. Kor. 7:1-2).

Upřímně řečeno, tyto protimanželské nálady byly pravděpodobně způsobeny vírou, že Kristův návrat se blíží. Proč se rozptylovat manželstvím a světskými starostmi, které rodina vytváří, když se blíží konec světa (1. Korintským 7:29-34)?

Manželství bylo pro ty, kteří nebyli dostatečně „duchovní“, aby ovládali své sexuální choutky, aby šířili dobrou zprávu o blížícím se Kristově návratu.

Zatímco hebrejská Bible viděla ženy jako majetek, Nový zákon je považoval za líhně dětí. Raní tvůrci křesťanského myšlení věřili, že jediným účelem existence ženy je její schopnost plodit.

Augustin zašel tak daleko, že [tvrdil](#), že by bylo lepší, kdyby Bůh umístil do zahrady k Adamovi místo ženy jiného muže (původního Adama a Steva?), protože jiný muž by mu byl vhodnějším společníkem. Kvůli potřebě plození stvořil Bůh místo toho Evu ([Doslovný význam Genesis](#), IX: 5:9).

Jen porodem mohla být žena spasena, což je znepokojivé chápání spasení, jak Pavel zopakoval: *„Nebyl to sveden Adam, ale žena, která byla svedena na scestí a upadla do hříchu. Přesto bude zachráněna jako matka“ (1Tm 2:14-15).*

Pavel, propagátor spasení pouze milostí a nikoli skutky, ve skutečnosti naznačuje, že na rozdíl od mužů jsou ženy zachráněny plozením dětí: to je koncept zakořeněný v patriarchátu.

Podtrhujícím předpokladem nalezeným v celém Novém zákoně je, že muži jsou fyzicky a morálně nadřazení ženám. Podle 1. Petra *„musí manželé zacházet se svými manželkami ohleduplně a ctít ji jako tu, která, i když může být slabší nádobou, je skutečně spoludědicem milosti života“ (3:7).*

I když jsou ženy rovnocenné v milosti, účelem ženy jako „slabší nádoby“ je, aby jí vládl muž. Ve svém prvním dopise Korintšanům Pavel trval na tom, že ženy si musí zakrývat hlavy, protože žena je „sláva muže“.

„Neboť člověk... je obrazem a slávou Boha,“ napsal konkrétně. „Ale žena je slávou muže. Neboť muž nepochází z ženy, ale žena z muže. A muž nebyl stvořen pro ženu, ale žena pro muže“ (1 Kor 11,7-9).

Protože je muž blíže k duchu, je racionálním subjektem určeným k vládnutí. A protože je žena blíže k tělu, je emocionálním objektem, který má být ovládán. Podřízení ženy muži se tak stává přirozeným projevem podrobení vášně rozumem.

Pavel tento názor objasnil, když napsal: *„Ale jako je církev podřízena Kristu, tak se i ženy ve všem podřizují svým mužům“ (Ep. 5:24).* Stejně jako se tělo musí podřídit duchu, který je nadřazený, a církev se musí podřídit Kristu, tak se i žena musí podřídit svému muži.

Efezským (spolu s Koloským 3:18-19) zavádějí manželský vztah, ve kterém je manželům přikázáno milovat své manželky, zatímco manželkám je přikázáno nemilovat své manžely, ale podřizovat se jim.

Manželství se stalo uspořádáním, kdy si muž našel osobu, která uspokojila jeho sexuální touhy, udržovala jeho domácnost čistou a v pořádku a poskytla mu legitimní dědice.

Díky Bohu, že se vzdalujeme od takových „tradičních biblických manželství“. Výzva, která před námi nyní stojí, je překonat mytologii vytvořenou na základě toho, co věříme a co si myslíme, že biblický text říká a co ve skutečnosti říká.

Teprve potom se může manželství nadále vyvíjet směrem k osvobozujícímu vztahu založenému na spravedlnosti, který nás osvobodí od hierarchického a patriarchálního uspořádání, které jsme po staletí ospravedlňovali prostřednictvím Bible.

Miguel De La Torre

[Baptist News Global](#)

Předchozí související článek:

[„Biblické“ manželství](#)

Miguel De La Torre

Miguel De La Torre

Miguel De La Torre je profesorem sociální etiky a latinskoamerických studií na Iliff School of Theology v Denveru, Colo. a ordinovaný jižní baptistický kazatel.

De La Torre se narodil na Kubě měsíce před Castrovou revolucí a když byl ještě dítě, emigroval se svou rodinou do Spojených států jako uprchlíci.

Ve svých 20 letech se stal “ znovuzrozeným “ křesťanem a připojil se k baptistickému sboru University v Coral Gables na Floridě. V roce 1992 De La Torre rozpustil svou třináct let starou realitní společnost, aby mohl navštěvovat *Southern Baptist Theological Seminary*, aby získal magisterský titul a vstoupil do kazatelské služby.

Během semináře sloužil jako kazatel ve venkovském sboru, Goshen Baptist Church v Glen Dean, Kentucky. Během pastorační práce na venkově v Kentucky měl De La Torre zkušenosti, které ho přiměly začít zkoumat mocenské struktury církve a to, co se dominantní evropská americká kultura mohla naučit od latinoameričanů.

De La Torre pokračoval ve svém teologickém studiu a v roce 1999 získal doktorát ze sociální etiky na Temple University. Podle knih, které vydal, se zaměřuje na etiku v rámci současného myšlení USA, konkrétně na to, jak náboženství ovlivňuje rasový, třídní a genderový útlak.

Jeho práce 1) aplikuje sociálně vědecký přístup k latino/religiozitě v této zemi; 2) studuje teologie osvobození v Karibiku a Latinské Americe (konkrétně na Kubě); a 3) zabývá se postmodernou /postkoloniální sociální teorií.

V roce 1999 vyučoval křesťanskou etiku na Hope College v Holandsku, Michigan. Poté přijal pozici docenta pro sociální etiku na Iliff School of Theology v Denveru, Colorado.

Od získání doktorátu v roce 1999 je De La Torre autorem mnoha článků a knih, včetně několika knih, které získaly národní ceny, konkrétně: *Reading the Bible from the Margins* (Orbis, 2002); *Santería: Víra a rituály rostoucího náboženství v Americe* (Wm. B. Eerdmans, 2004); *Dělat křesťanskou etiku od okraje*, (Orbis, 2004); a *Encyclopedia on Hispanic American Religious Culture*, Volume 1 & 2 , (ABC-CLIO, 2009).

V rámci akademie působil jako ředitel Společnosti křesťanské etiky a *American Academy of Religion*.

Je zakladatelem a redaktorem časopisu *Journal of Race, Ethnicity, and Religion*.

De La Torre byl odborným komentátorem etických otázek (hlavně hispánská religiozita, občanská práva LGBT a práva imigrace) v několika místních, národních a mezinárodních médiích.

V roce 2021 získal De La Torre ocenění *Excellence in Teaching Award* udělované Americkou akademií náboženství.

V roce 2021 získal De La Torre cenu *Martina E. Martyho* za porozumění náboženství, kterou rovněž uděluje Americká akademie náboženství.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)